

به «MLS» تعلق دارند. این چیزی است که سارافیوره در خصوص آن لحظه به زبان آورده: «فکر می‌کنم در آن لحظه بود که لیگ متوجه ما شد! صادقانه بگویم آن لحظه به ما امید ادامه حیات را داد.»

سوار بر ماشین زمان می‌شویم و هفت ماه را به سرعت رد می‌کنیم، هواداران اینتر میامی حالا تنها به امید اتکا ندارند و تنها خودشان برای خود جشن نمی‌گیرند. حالا حتی شمار اعضای گروه «وایس سیتی» از چهل نفر به ۱۵۰ هوادار عاشق رسیده است. هوادارانی که به شدت مورد توجه بازیکنان تیم قرار گرفته‌اند و حتی «نیکو فیگال» مدافع آرژانتینی تیم چندی پیش در حاشیه اردوی پیش فصل به کنار آنها روبه‌روی هتل محل اقامت «اینتر میامی» رفت و با آنها به زدن ساز و شادی پرداخت.

حالا اضطراب، اشتیاق و سرخوشی به این نقطه آمریکا رسیده؛ به شهر میامی، شهری با فرهنگ غنی فوتبال و با جامعه‌ای مملو از افراد بین‌المللی خصوصاً مردمی اهل آمریکای لاتین. افرادی که انتظارات چند ساله‌شان دیگر به پایان رسید و تیم‌شان رسماً در لیگ حرفه‌ای آمریکا کارش را آغاز کرد. اکنون هواداران مشتاق این تیم همانند سارافیوره که متولد آرژانتین است، این فرصت را دارند که هر هفته به تماشای بازی تیم محبوب‌شان بنشینند و از اینکه نماینده‌ای در لیگ «MLS» دارند به خود بیالند.

سارافیوره درباره شرایط جدید شهر می‌گوید: «شهر میامی به انجام کارهای گروهی شهرت دارد و اکنون ما می‌خواهیم این تفکر را به تیم فوتبال شهرمان نیز تزریق کنیم. می‌خواهیم نشان دهیم هواداران میامی چه تفاوتی با سایرین دارند. ما هر شب به ورزشگاه می‌رویم تا به تماشای بازی تیم خود بنشینیم و کاری کنیم مردم جهان صدای عشق ما را بشنوند. عشق به شهر، عشق به حضور در کنار هم، نتیجه مسابقه هر چه باشد در این ماجرا و این عشق تغییر ایجاد نخواهد کرد. این برگ برنده ما خواهد بود و مطمئن باشید بسیاری از تیم‌ها به این ثروت ما –عشق هواداران به تیم بدون در نظر گرفتن نتایج– غبطه خواهند خورد.»

علیرغم جشن و شادی، هنوز کارهای بسیاری برای انجام باقی مانده است. اگر می‌توانستید از «پل مک‌دوناف» مدیر ورزشی باشگاه بپرسید که شرایط سال پیش چگونه بوده؛ او قطعاً به شما از این می‌گفت که چگونه در تمام ایام هفته آرزو داشته یک روز به هفت روز هفته اضافه شود: «هیچ روزی به آسانی نگذشت. می‌خواستیم زمان متوقف شود تا به کارها برسیم. ۲۴ ساعت در روز برای ما بسیار کم بود. تمام اوقات مشغول بودیم و بارها فراموش کردیم حتی زمان بازگشت به خانه فرا رسیده. خانواده‌های ما سختی بسیاری کشیدند و دم نزدند چرا که همه آنها عاشق تیم بودند و می‌دانستند ما برای آینده آنها تلاش می‌کنیم. برای آینده شهر، آینده مردم، برای بجا گذاشتن یک عشق جاویدان و ادای دین به تک‌تک خاطراتِ خوشی که این شهر برای ما رقم زده.»

مجموعه تمرینی بزرگ باشگاه در منطقه «فورت لاوُرداله» که از تمام تیم‌های باشگاه میزبانی می‌کند، یکی از مواردی است که مک‌دوناف به آن می‌بالد و یکی از لحظات مورد علاقه‌اش به زمان‌هایی مربوط می‌شود که ماس برای ملاقات با او پا به این مجموعه می‌گذارد: «من همواره زمانی که خورخه برای ملاقات ماهانه به سراغمان می‌آید احساس خوبی پیدا می‌کنم. او می‌آید و در تمام لحظات از حضور در مجموعه هیجان‌زده است. من از این امر احساس خوبی پیدا می‌کنم که پول او را به درستی هزینه کرده‌ام. فراموش نکنید که پول بسیار زیادی خرج کردم و اکنون همه می‌بیند که حتی یک سنت آن بی‌دلیل هزینه نشده است.»

بیشترین بخش سرمایه در ساخت مجموعه تمرینی و ورزشگاه ۱۸ هزار نفره باشگاه صرف شده است؛ شاید این استادیوم همانند ورزشگاه «مرسدس بنز» در آتلانتا بزرگ نباشد اما به عقیده مک‌دوناف می‌تواند سنگری کوچک ولی بسیار مستحکم برای تیم باشد: «این حقیقت که توانستیم طی ۹ ماه آن را آماده کنیم، خارق‌العاده است. زیبایی آن نیز قابل وصف نیست. البته همه می‌دانیم خانه ما جزو ورزشگاه‌های مدرن به حساب نمی‌آید اما قطعاً کسی نمی‌تواند زیبایی آن را کتمان کند. مهم‌ترین نکته برای من این است که در یک ورزشگاه که برای بیس‌بال نیست بازی می‌کنیم.»

البته هنوز یکی از اصلی‌ترین وظایف مک‌دوناف یعنی جذب یک بازیکن شاخص برای تیم انجام نشده و شاید باید تا تابستان پیش‌رو برای تحققش صبر کنیم. از طرفی مصدومیت «ژولیان کارانزا» مهاجم ۱۹ ساله آرژانتینی‌شان، حساب و کتاب خط حمله‌شان را برهم زده است و همین امر نگرانی‌های پل را بعد از ۲ شکست در لیگ بیش از پیش کرده: «پیش از شروع رقابت‌ها درباره پست شماره ۹ نگرانی‌های زیادی داشتیم و حالا می‌بینم که بیجا نبوده. مصدومیت کارانزا شرایط را تغییر داده و ما را کمی ضعیف ساخته است. از داشتن مهره‌های کافی در دیگر نقاط زمین رضایت دارم ولی بدون ژولیان کار سخت است. اگر او را داشتیم همه چیز کامل بود. برخی فکر می‌کنند من برای

جذب یک مهاجم جدید تا تابستان منتظر می‌مانم اما قطعاً چنین کاری نخواهم کرد. می‌خواهم به سرعت دست به کار شوم. اگر خواهان موفقیت در این لیگ هستید، باید بازیکنی نظیر ژوزف مارتینز داشته باشید که در هر فصل ۲۵ گل می‌زند.»

«راجر مارتینز» مهاجم تیم «کلاب آمریکا» یکی از اهداف «اینتر میامی» به حساب می‌آید و طبق گزارش‌ها این باشگاه علاقه‌اش به مهاجم کلمبیایی بیشتر شده است. البته مارتینز به تازگی تعهد خود به باشگاه مکزیکی را بیان کرده ولی در فوتبال هیچ چیز قطعی نیست. دیگر گزینه اینتر میامی «سباستین دیروسی» مهاجم ۲۴ ساله آرژانتینی تیم «زنیت» روسیه است. مک‌دوناف در این خصوص اعتراف کرد که به جذب او بسیار نزدیک شده بوده اما در نهایت زنیت با فروش مهاجم خود مخالفت کرده: «ناکامی در جذب دیروسی برای من درد داشت! به نظر من جذب او برای لیگ بسیار خوب بود ولی در نهایت این انتقال شکل نگرفت.»

یکی دیگر از گزینه‌ها «رادولفو پیزارو» مهاجم ۲۶ ساله مکزیکی باشگاه مونتری بود که سرانجام به «اینتر میامی» پیوست. مک‌دوناف ابتدا جذب او را غیرممکن می‌دانست اما در نهایت توانست پیزارو را به میامی بیاورد. پل البته ابتدا با «خراردو مارتینو» همکار پیشینش در «آتلانتا یونایتد» – که اکنون سرمربی مکزیکی است – تماس گرفت و سپس همه چیز به طرز معجزه‌آسایی خوب پیش رفت: «می‌خواستیم نظر مارتینو را در این خصوص بدانم زیرا او پیزارو را به خوبی می‌شناسد. او به من گفت که پیزارو استثنایی است! حقیقت این است که جذب او برای ما بسیار خوب بود. رادولفو ابتدا در لیست ما قرار نداشت ولی وقتی متوجه شدیم او به لیگ آمریکا علاقه دارد، به سرعت برای جذبش دست به کار شدیم.»

از میان تمام مکزیکی‌های حاضر در لیگ حرفه‌ای آمریکا، پیزارو بازیکنی است که با کارنامه‌ای درخشان در دوران اوج خود به این لیگ آمده، ستاره‌ای که ذهنیت برنده دارد و جالب اینکه او نیز در تصمیم‌گیری خود نظر

بکهام به ماس اشاره می‌کند و رو به خبرنگاران می‌گوید: «فردی که شرایط را تغییر داد، همین شخص است. او کسی بود که همه چیز را برای من تغییر داد. این ماجراجویی بود که من همیشه می‌دانستم که ارزشش را دارد، من هرگز آن را کنار نگذاشتم، زیرا می‌دانستم که در نهایت به وقوع خواهد پیوست. نمی‌دانستم چه زمانی و صادقانه بگویم انتظار نداشتم که هفت سال زمان ببرد اما می‌دانستم که ارزشش را خواهد داشت. موانع بسیاری سد راهمان بود؛ از صحبت با سیاستمداران تا پیدا کردن بهترین مکان برای احداث مجموعه تمرینی....»

«تاتا مارتینو» را جویا شده است: «همیشه با تاتا صحبت می‌کنم و درباره این انتقال هم با او همکلام شدم. نظر او درباره لیگ را خواستم و او گفت تقریباً همسطح با مکزیکی است و همین مسأله به من آسودگی خاطر داد تا راهی آمریکا شوم. هدف مشخص من در آمریکا کمک کردن به میامی برای رسیدن به پیروزی و در نهایت جلب کردن توجه تیم‌های اروپایی است. این فرصتی برای پیشرفت من به حساب می‌آید. فرصتی برای تقویت فوتبالم، برای دیده شدن، برای مورد توجه تیم‌های بزرگ قرار گرفتن. من خواهان فتح عناوین با اینتر میامی هستم، دوست دارم با مکزیکی نیز راهی رقابت‌های جام جهانی شوم و ببینیم در آینده چه خواهد شد. من اکنون روی تیم فعلی‌ام تمرکز دارم.»

او برای خود زمانی برای مدت حضور در اینتر میامی تعیین نکرده، باشگاه اما می‌خواهد بیشترین بازده را از خرید ۱۲ میلیون دلاری خود ببرد. خریدی که البته چندان آسان هم نبوده؛ باشگاه مونتری در ابتدا علاقه‌ای به فروش پیزارو نداشت. زمانی که رادولفو در روز ۱۳ فوریه به فرودگاه میامی رسید، با هواداران و رسانه‌ها صحبت کرد و از این گفت که به اینتر میامی کرده است. چند هفته بعد از پیزارو درباره جزئیات مکالمه‌اش با بکهام پرسیدند اما رادولفو محتاطانه رفتار کرد و در پاسخ تنها گفت که انتخاب شدن توسط شخصی مانند بکهام برای او یک افتخار بزرگ است: «او به من گفت که اگر اینجا بیاپی خوشحال خواهم شد. از این گفت که برای آنها بازیکنی مهم خواهم بود. این حقیقت که شخصی با کارنامه بکهام به شما رنگ بزند و احساس خاص بودن به شما تزریق شود، غیر قابل انکار است. در آن زمان احساس کردم بسیار با ارزش هستم که دیوید با ما همکلام شده است.»

البته اعلام رسمی جذب پیزارو با کمی تأخیر انجام شد زیرا مدارک مهاجرت باید نهایی می‌شد. با این حال او آماده تمرین با تیم جدیدش بود و در دیدار دوستانه برابر فیلادلفیا به میدان رفت و گلزنی هم کرد ولی از آنجایی که انتقالش رسمی نشده بود، رسانه باشگاه نام او را ذکر نکرد! حالا رادولفو عضوی کلیدی از تیم است و می‌خواهد برای تیمش بدرخشد و به لیگ نشان دهد که میامی از راه رسیده است: «من عاشق میامی هستم. شهری لاتین است. احساس می‌کنم در خانه هستم و فوتبال در شهر احساس می‌شود. این برای هواداران و حمایت آنها از ما در طول مسیر مهم است.»

برای بکهام، صحبت‌های پیزارو نشانه مأوریت باشگاه است. بحث بکهام تنها جذب ستارگان فوتبال، حل مشکلات قانونی و یا ساخت ورزشگاه نیست؛ بلکه او به دنبال احیای فوتبال در این منطقه لاتین است، اینکه استعدادهای جوان یک منطقه را پیدا کند و بستری برای رشد آنها فراهم سازد. این تنها یکی از دلایلی است که بعد از رسیدن لحظه موعود